SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. Zondag 21 April No. 16.

PARAMARIBO, den 20 April 1861.

Naar wij vernemen is heden per mail verzonden ten behoeve der ongelukkigen bij den jongsten watersnood in Nederland, de som van *f* 1,409,85½
vroeger werd overgemaakt « 5,613,44

totaal *f* 7,023,29½

De tooneelvoorstelling op den 12 dezer in Thalia gegeven, heeft na aftrek der kosten, voor de *helft* ter ondersteuning van bovenvermelde lijders opgebragt, de som van *f* 231,14½.

NIEUWSTIJDINGEN.

Blijkens een vergelijkenden staat der Nederlandsche koopvaardijvloot (in de *staats-courant* van 14 Feb. medegedeeld), waren op 31 December 1860 aanwezig: 4 clipperschepen, 145 fregatten, 387 barken en pinken, 149 brikken, 357 schoeners, 2 brigantijnen 303 galjoten en galjassen, 564 koffen, 258 tjalken, 26 smakken, 1 gaffelschip 5 kotters, 1 paviljoen, 3 pramen, 1 schokker, 29 hoekers, 16 bunschepen, 63 bommen en pinken, 5 spikken, 42 stoombooten, totaal 2361 schepen, metende 294,386 lasten, tegen 2406 schepen en 305,675 lasten op 31 December 1859.

Dezer dagen is er in Engeland een proces gevoerd, betrekkelijk het doen drukken van een belangrijk bedrag banknoten, welke ten name van het koningrijk Hongarije vervaardigd waren. Daaromtrent wordt het volgende gemeld:

Onder de handteekening van »Magyar" heeft Louis Kossuth (want deze wordt voor den schrijver gehouden), een brief aan den *Times* gerigt, betrekking hebbende op de hongaarsche banknoten, waarvan onlangs melding werd gemaakt. Ongeveer eene maand geleden (naar luid van den brief) verzocht de oostenrijksche gezant, graaf Apponyi, na ter sluiks een der banknoten te hebben verkregen, aan het engelsche gouvernement de verbarding dier biljetten te beletten. Dientengevolge raadpleegde de minister van binnenlandsche zaken de advokaten der Kroon. Deze schijnen echter een advies te hebben uitgebragt, betwelk den gezant noopte zijn aanzoek te laten varen. De banknoten waren van den Staat Hongarije die niet in wezen is, het papier kon niet gerangschikt worden onder oorlog zuchtige maatregelen tegen een bevrienden Staat," en was zonder waarde, zoo lang er geen Hongaarsch rijk bestond en de hongaarsche natie de banknoten niet erkende. De keizer van Oostenrijk heeft zich thans tot de regtsgeleerden gewend, op grond dat hij, als koning van Hongarije, alleen het regt bezit den omloop van hongaarsch papierengeld te wettigen »Het is een stoute stap," zegt de schrijver, »van Frans Joseph, keizer van Oostenrijk, zich aldus tot een engelsche regtbank te vervoegen, ten einde zijne aanspraken als koning van Hongarije te doen erkennen, en het algemeene oordeel van Engeland over eenige zijner handelingen uit te lokken.

»Het regt van opvolging van Frans Joseph in Hongarije" zoo luidt de brief verder, »berust op de zoogenaamde pragmatieke sanktie, door Karel III als zevende duitsche keizer afgekondigd op 13 April 1713, doch die eerst in 1723 door Hongarije werd aangenomen. Deze pragmatieke sanktie strekt het regt van opvolging tot de vrouwelijke nakomelingschap van het huis Habsburg uit, maar toen Hongarije de opvolgingsregeling aannam, was deze als een bi-laterale overeenkomst, en de artikelen 1, 2 en 3 van den staat van 1723 bepalen dat de keizer al de diplomatieke en andere regten, vrijheden of voorregten, wetten en bevestigde gewoonten der getrouwe staten van zijn koningrijk, en van de provinciën daartoe behoorende, handhaven zal, zoodat dienovereenkomstig zijne opvolgers, na wettiglijk als koningen van Hongarije gekroond te zijn, de voorzegde bepalingen ongeschonden zullen nakomen. Het 3e artikel van het statut van 1790 houdt in, dat de krooning en inhuldiging der hongaarsche koningen zes maanden na het overlijden des laatsten konings moet geschieden. Het 10e artikel van het statuut van 1791 bepaalt de onafhankelijkheid van het koningrijk Hongarije en aangrenzende landen, benevens een regeringsvorm onder zijnen eigenen wettig gekroonden vorst. In het diploma van inhuldiging van den laatsten nog in leven zijnde koning Ferdinand, (1830) belooft deze: 1. alle vroegere wetten door voorgaande koningen en de staten van het rijk vastgesteld te eerbiedigen; 2. de zelfstandigheid van het koningrijk met al de daartoe behoorende provinciën te handhaven, en die welke afgescheiden waren weder te vereenigen, en 3. dat de erfelijke troonopvolger in de wettiglijk bijeengeroepen landsvergadering zou worden gekroond, zoo als vastgesteld is in het statuut van 1790."

Louis Kossuth of de onbekende schrijver van den brief toont vervolgens aan, dat Frans Joseph krachtens de bovenvermelde bepalingen geen regt van aanspraak op Hongarije heeft. De hongaarsche vergadering, op wettige wijze door den nog levenden koning Ferdinand V belegd, behield nog zitting te Pesth toen de officiële *Wiener Zeitung* verkondigde dat hij en zijn broeder afstand gedaan hadden ten behoeve van Frans Joseph. Het regt van afstand wordt in de hongaarsche wetgeving niet erkend en de afstand kan alleen geschieden onder bekrachtiging van de landsvergadering. De eenige voorbeelden waren die van Maria in 1835, ten gevolge eener omwenteling, en van Rudolf in 1808, ten gevolge van den aandrang der hongaarsche vergadering. Het regt van opvolging van Frans Joseph werd niet slechts *nooit erkend*, maar ook *nooit officieel afgekondigd*, en is alleen opgedrongen geworden door verscheidene aanvallen onder vorst Windischgrätz in 1848, en later toen de Hongaren geslagen waren, door de overmagt van 200,000 Russen." Op grond van een en ander betoogt de schrijver ten slotte het onhoudbare der aanklagt van den keizer van Oostenrijk, en eindigt aldus: »Er bestaat alzoo eene gelegenheid om dien zedelijken invloed uit te oefenen, waarop Engeland te regt roem draagt. Dat het der wereld bekend worde, hoe er ten minste nog één land bestaat, waar magt en regt niet van gelijke beteekenis zijn; en Engeland zou, tot ondersteuning eener voor hare regten worstelende natie, meer hebben gedaan, dan wanneer het eene aanzienlijke vloot tot bijstand had gezonden."

Aan drie leden van het engelsche huis der gemeenten, de heeren R. W. Crawford, E. Baines en C. Buxton, heeft lord Palmerston

VERONGELIJKING.

Verongelijking is altijd en in elk geval een harde zaak. Zij valt echter dubbel hard, wanneer hij, die er door getroffen wordt, die gezondheid bezit, welke men „kort van stof" noemt. Wie de waarheid van deze stelling mogt betwijfelen, die had zich daarvan ten volle kunnen overtuigen, door oog- en oorgetuige te zijn van eene onlangs gehouden zitting van het stedelijk geregt van Berlijn, 4e sectie, van welke zitting wij hier een kort verslag laten volgen.

Op de bank der aangeklaagden neemt een klein, onlachtig uitziend manuetje plaats; hij is gekleed in een zwarten rok en houdt eene politiemuts in de hand, waaruit men kan opmaken, dat hij vroeger tot den militaired stand heeft behoord. Dit is dan ook werkelijk het geval. De man is een oud invalide, die vroeger als kanonnier heeft gediend, doch ongeschikt voor de dienst werd, ten gevolge eener verwonding, bij het afvuren van een stuk geschut opgedaan.

President. Hoe heet gij?

Beklaagde. Ibold, ook wel genaamd Rübsamen.

President. Wat is uw beroep?

Beklaagde. Vroeger schoenmaker, thans invalide... maandelijks een thaler pensioen.... om te verhongeren is het genoeg.... het is een aardig duitje geld....

President. Luister naar de acte van beschuldiging!

Het openbaar ministerie leest deze voor. Daaruit blijkt het volgende: Ibold had reeds herhaaldelijk om eene burgerlijke betrekking gerequesteerd. Nadat hij voortdurend een afwijzend antwoord daarop had bekomen, zond hij den 30 September des vorigen jaars eene petitie regtstreeks aan den toenmaligen prins-regent, waarin hij hoofdzakelijk klaagde over een afwijzend antwoord van den minister van koophandel, die hem de betrekking van portier bij het handelsinstituut had geweigerd. In bedoelde petitie nu betoogde Ibold onder anderen, dat hij door den minister van koophandel „met geweld geruïneerd" was geworden. Dit gezegde werd, als eene beleediging, den minister in de uitoefening zijner functiën aangedaan, tot het onderwerp eener aanklagte gemaakt, nadat, op voordragt des ministers, de prins-regent bij eene kabinetsorder van 10 October bevel had gegeven tot regterlijke vervolging van Ibold, op grond van de oneerbiedige schrijfwijze, welke hij zich in gemelde petitie had veroorloofd.

De president leest deze petitie voor. Zij was in zeer excentrieken toon gesteld. Zoo luidt het b. v. daarin: „Gebrek aan brood baart wanhoop, en voor een wanhopige is alles egaal. Mij blijven nog twee dingen over: de Spree of het pistool, mijentwege zelfs het tuchthuis; daar zal ik het altijd nog beter hebben dan thans, want daar is ten minste brood," enz. enz.

Pres. Hebt gij deze petitie opgesteld en verzonden?

Bekl. (zeer luid schreeuwende). Ja, dat heb ik!

Pres. Gij moet daardoor den minister beleedigd hebben.

Bekl. Ik ken geen minister. Ik heb den koning gediend. De ministers kunnen mijnentwege *„verdonnern"* en *„verwettern!"*

Pres. Wees niet zoo driftig en pas op, geene nieuwe beleedigingen te uiten.

Bekl. Mij is alles egaal. Waarom krijgt men geen brood, wanneer men zich eerlijk voeden en het verdienen wil? Wat is dat voor eene zaak van een minister? Eerst belooft hij mij de plaats als portier in het handelshuis, en dan geeft hij ze mij niet.

Pres. Die plaats is u niet beloofd. De minister heeft u slechts medegedeeld, dat uw request was overhandigd aan den directeur van het handelsinstituut, den geheimraad Nottebohm, om daarop te adviseren.

Bekl. Dat is het juist; daarvoor moeten wij, die onze knokkels hebben laten stukschieten, verhongeren, omdat de oude geheimraden...

Pres. Houd u toch bedaard...

Bekl. Ik verlang van den minister van koophandel 600 thaler schadevergoeding, omdat ik de plaats niet gekregen heb. Zij hebben mij naar de bank van leening willen sturen.... maar daar bedank ik voor..... Motten verkies ik niet uit te kloppen, daar ben ik te oud voor geworden!

Het openbaar ministerie requireert, wegens de geïncrimineerde beleediging des ministers, eene gevangenisstraf van 3 maanden.

Pres. Hebt gij nu nog iets tot uwe verdediging aan te voeren?

Bekl. De heer officier van justitie heeft toch regt fraai gesproken... zeer fraai gesproken; dat moet men van hem zeggen.... Derhalve drie maanden. Ik heb reeds genoeg aan de zeven maanden-hongerkuur, die ik heb doorgestaan. (Zich tot den officier van justitie wendende). Heer officier van justitie! (brullend) ik wenschte u wel op een goeden morgen voor een stuk geschut te plaatsen en u in duizend millioen stukken....

Pres. (hem in de rede vallende) Ibold! laat u toch waarschuwen! Bedenk, dat gij u bijna weder eene nieuwe aanklagt op den hals haalt, bedenk....

Het geregt begeeft zich naar eene belendende kamer, om te beraadslagen. In dien tusschentijd schimpt Ibold weder op den staat, op de ministers en op de oude geheimraden, tegen welke laatsten hij voornamelijk een bitteren haat in den boezem schijnt rond te dragen. Ten gevolge daarvan heeft nog het volgende komische onderhoud tusschen den officier van justitie en den beklaagde plaats.

Officier van justitie. Wees toch verstandig, Ibold, en maak geen noodeloos alarm, dat leidt tot niets.

Bekl. Ja, gij hebt goed spreken! Wanneer de maand om is, ontvangt gij uwe h o n d e r d thaler, terwijl ik maar één thaler pensioen als invalide krijg. Ik ga 's ochtends vroeg met mijn drie-pfennigs-broodje naar de bron, omdat het te hard is om te eten, terwijl gij zóó hoog boter en vleesch op uw brood legt. (Ibold duidt met de handen de door hem bedoelde hoogte aan; volgens deze aanduiding moet de officier van justitie zoo wat ongeveer ½ voet *boter* en vleesch op zijn brood eten).

De officier van justitie bedwingt bij deze argumentatie met moeite zijn lachlust, en moet dien ten slotte de overhand laten boven het deftige officiele ambtsgelaat. Het geregt keert in de zaal terug, en de president spreekt het vonnis uit, waarbij Ibold wordt veroordeeld tot 14 dagen gevangenis. Nogmaals op alle raden en geheimraden schimpend, verlaat deze de geregtszaal.

Arme, driftige, verongelijkte invalide!

op eene door hen ingezondene en door zestig andere leden van het Huis mede onderteekende memorie, het volgend antwoord gegeven:

„Mijn waarde heer Crawford.

„Ik heb de ontvangst te berigten van den brief geteekend door u en de heeren Baines en Buxton, ten geleide van eene memorie aan mij gerigt door eenige leden van de liberale partij in het huis der gemeenten, die over het algemeen Hr. Ms. tegenwoordig gouvernement ondersteunden. Ik wil u verzekeren dat de welwillende geest, waarin deze memorie gesteld is, mij zeer aangenaam is, en ik stem geheel in met de meening, daarin uitgedrukt dat, bij de voorziening in de publieke dienst eene behoorlijke spaarzaamheid moet worden betracht. Het is de pligt van de verantwoordelijke raadslieden van de kroon, zoodanige inrigtingen en ramingen voor te dragen als hun, naar het best oordeel dat zij op hunne bekendheid met den algemeenen staat van zaken groeden kunnen, schijnen gevorderd te worden voor het belang en de veiligheid van het rijk; en Hr. Ms. gouvernement zal er naar streven om dien pligt zoo te vervullen, dat het de goedkeuring en ondersteuning van het parlement en van de natie verwerven moge.

„Mijn waarde heer Crawford,

„gehoorzaamlijk de uwe

PALMERSTON."

De Times bevat, omtrent de memorie waarop bovenstaande brief tot antwoord strekt, de volgende beschouwingen

„De drie en zestig leden van het huis der gemeenten die, persoonlijk, aan lord Palmerston hunne meening hebben doen kennen, dat er noodzakelijkheid bestaat tot inkrimping van onze oorlogsmagt en tot herziening der uitgaven voor de staatsdienst, hebben hunne memorie ingediend en daarop antwoord bekomen. De heer Crawford en zijne vrienden hebben door hunne moeite zeer weinig verkregen, zoowel bij lord Palmerston, als bij de natie. Hun brief was niet anders dan eene ijdele poging om, bij verwaarloozing van de pligten van parlementsleden, toch zich den lof van waakzaamheid te verwerven. Ware hiertoe de onderteekening van een blad papier voldoende, wie zou dan niet zijne handteekening geven voor de afschaffing van den income-tax, voor de opheffing van direkte belastingen, voor den vrijen invoer van thee en suiker, en voor den onbeladen inslag van mout en hop in de brouwerij. Van een man die altijd wenschen uitspreekt is niets te hopen. Zijne bekwaamheden zijn juist die van een die altijd bedelt of geld leent. Hij heeft een traag besef van tot zijn doel te geraken zonder den weg af te reizen die er heen voert. Hij zit te wenschen dat hij 5000 pond 's jaars had, en verzuimt het werk, dat hem kon helpen zijne bakkersrekening te betalen. Met een gezond paar beenen ligt hij aan den voet van den heuvel en wenscht naar des arends vleugelen. Met een krachtig paar schouders zit hij neder bij den aanvang van een togt, en roept om de hulp van zijn meer beladen makker, ten einde deze ook *zijn* pak drage. Zie hier drie-en-zestig parlementsleden, alle wenschende naar hervorming en bekrimping, en er op aandringende dat lord Palmerston, die toch niet juist een lediggangar is, voor hen verrigten zal wat hun eigen werk is.

Al deze heeren zijn mannen van verstand en zaakkennis. Zij kunnen zich niet voorstellen dat zij eene oorspronkelijke ontdekking hebben gedaan, wanneer zij aan lord Palmerston zeggen dat zij gezind zijn te verlangen dat hij in het volgend jaar met minder geld toekome. Dat zelfde zegt een ieder, in elken stand, van den kantoorklerk met zijn vast inkomen, die angstig op zijne luttele spaarpenningen ziet en aan de vrouw van zijn hart verklaart dat de huishouding het volgend jaar zooveel niet kosten moet, tot den ongeduldigen spoorwegaktiehouder, die van de direkteuren eischt, dat zij de uitgaven verminderen en het dividend verhoogen. Te vergeefs wijst „moeder de vrouw" op het aangroeijend getal monden en op hare eigene schamele kleeding. Te vergeefs brengt de administrerende direkteur de rekeningen van schade en interessen voor den dag, om te bewijzen dat roekeloosheid geene zuinigheid is. Te vergeefs verzoeken beiden, van hunne ontevreden berispers, aanwijzing van de uitvoerbare besparingen. „Besnoei de uitgaven;" met dat bevel, zoo gemakkelijk gegeven, meent men zijn geweten te hebben ontlast van alle medepligtigheid aan verspilling. Maar zoo blind is de natie niet, dat zij zonder afkeuring leden van 't huis der gemeenten hunne verantwoordelijkheid op die wijze van zich zou zien afschuiven. Wel zeker, gij kunt altijd uitgaven verminderen. Zijt gij een reeder, gij kunt uwe assurantie afschaffen. Drijft gij eene fabriek, gij kunt uwe werkloonen verlagen, den halven tijd werken, goedkooper kolen branden in uwe stoomtuigen. Zijt gij minister, gij kunt uwe werven sluiten en uw materieel verkoopen voor een tiende van de waarde. Zijt gij ondernemer van spoorwegen, dank de helft van uwe handen af en bewerk de lijn met de andere helft. Dat alles is ligt gedaan op den raad van een onhandigen vriend, die uwe zaken oppervlakkig overziet en te veel acht heeft te slaan op zijne eigen zaken om nauwlettend de uwe te bezien. Daar komt een telegram, dat de keizer der Franschen eene zeer vredelievende redevoering heeft gehouden tot een wetgevend ligchaam. Niets kan beter te pas komen. De oorlogsbegrooting verminderd met 50,000 man. Daar verzekert Pruissen, dat het zijne kracht niet denkt te verspillen in noordsch gehaspel, noch een belangstellend toeschouwer in verzoekingen te brengen. Weder, niets geeft meer hoop op vrede. Laat die ijzeren stoomschepen rusten en koop de annuemers af. Van de sigtbare en afloende takken van de publieke dienst valt altijd wat af te snijden. Zulk afsnijden is de gemakkelijkste zaak van de wereld; zelfs de heer Crawford zou tijd en vernuft genoeg hebben, om op die wijze een of twee millioen te besparen. En het is juist dit, wat de onderteekenaren der memorie regtstreeks aan de hand gaven, wanneer zij onze militaire inrigtingen aanwijzen als het voorname terrein voor de besparingen, en geen voorbehoud maken voor de verzekering van eene toereikende magt.

Zoo behandelt men den staat slechter dan de Abyssiniers hunne ossen. Verlangen deze een maal te doen en toch hun rund in leven te laten, dan ontnemen zij een deel vleesch waar het kan worden gemist, maar zij rukken het dier zijn hart niet uit. Hadden onze adressanten de bevolking geraadpleegd, de groote meerderheid des volks in alle klassen zou bevonden zijn overtuigd te wezen, dat koningin Victoria geen enkel soldaat noch matroos te veel in hare dienst heeft. En toch zou ieder evenzeer overtuigd zijn, dat wij te veel voor hen betalen. Als de heer Crawford eens al zijne leveranciers te zamen riep en hun aankondigde dat hij „met groot leedwezen en afkeuring" de totalen van hunne nieuwjaarsrekeningen had gezien, en dat hij hun moest verzoeken voortaan beneden die totalen te blijven, daar hij hen anders zou moeten verlaten, dan zou het publiek tot het ... besluit komen, dat hij niet wel bij zijn verstand war. Maar als hij in staat was om zijnen kleêrmaker aan te wijzen, in welke gevallen deze de wijde grenzen van het met dubbel krijt schrijven van deze klasse ware te buiten gegaan of zoo hij zijn slagter kon aantoonen, dat deze hem voor de „beefsteaks" eene halve kroon per pond had gerekend, of zoo hij het schuldig geweten van zijnen bakker kon wakker schudden, met hem voor te rekenen, dat het getal geleverde brooden in diens rekening verdubbeld was, dan zou ieder aan den heer Crawford den lof toebrengen, dat hij voorzigtig, nauwlettend en met goed beleid gehandeld had, immers ten ware de heer Crawford ten slotte wilde verklaren dat hij nu geen brood, geen vleesch, geene kleederen meer begeert.

Het publiek zal, gelooven wij, van meening zijn, dat „mijn waarde heer Crawford" en zijne vrienden van lord Palmerston verzocht hebben om juist dat werk te doen, waarvoor zij zelven in het Parlement gezonden werden. Lord Palmerston schijnt bij voorraad het algemeen oordeel te hebben uitgesproken, wanneer hij met stilzwijgen de vermaning tot vermindering der begrooting voorbij gaat, en zich vergenoegt met de herinnering, dat zijn ijver tot bezuiniging door niets beperkt is dan door zijn pligt om te voorzien in de belangen en veiligheid van den staat. In zaken van begrootingsuitgaven, behooren besparing en besnoeijing tot de pligten van het huis der gemeenten. Zoo was het ten allen tijde Een minister mag zich wachten voor het onnoodig aanvragen van gelden, en het is zijn pligt dat te doen. Maar het is evenmin in zijn pligt als in zijn vermogen om jaarlijks van het schip van den staat al de tuigaadje af te takelen, door het huis der gemeenten er aan vast gehecht. Zonder de hulp, wij mogen zeggen, zonder het drijven van het huis, zou hij het niet kunnen. 's Lands dienst, ja het huis zelf zou zich tegen hem kanten, en een duizendtal officiële bezwaren zouden oprijzen om hem de nederlaag te geven Wat meer is, de verkwistingen, welke men willen zou dat hij te keer ging, zijn zeer dikwerf op rekening te stellen van het huis. (Eenige toegestane uitgaven worden hier opgenoemd). Waar was de heer Crawford, waar de heer Baines, waar hunne 61 medegezellen van de memorie, toen al de uitzettingen werden begaan, waarvan wij slechts de geringste voorbeelden opnoemden. Maar al had lord Palmerston of eenig vorig of volgend minister de magt en den tijd om het zelf te doen, en zoo hij er al eens in slaagde, al de leveranciers-profijten, de aanbestedingsprijzen, de charterpartijen en de lasten verbonden aan de inrigtingen voor land en zeedienst te besnoeijen en binnen meer redelijke grenzen terug te brengen, zou hij dan op den bijval kunnen rekenen zelfs van ieder dezer 63 leden? Zouden wij alsdan of spoedig daarna niet eenige welgemeende en vaderlandlievende afkeuringen vernemen? Vroeger dan een van deze leden hebben wij bezuiniging verlangd. Jaren lang hebben wij luide daarvoor onze stem verheven, en hoe geheim ook de genieters van Sinecures in hunne afzonderlijke cellen besloten zijn, waren wij somtijds in staat aan te wijzen waar een zoodanige verscholen zat. Maar wij waren nimmer zoo onnoozel of zoo onopregt, om bezuinigingen alleen van een minister te begeeren. Wij meldden er op aan, dat strenge navorsching verscheidene millioenen op de begrootingen van het leger en de vloot zou doen besparen, zonder 's lands dienst van een enkel soldaat of schepeling te berooven. Maar nooit vergden wij dat van een minister. Wij deden een beroep op elk lid van het gemeenten-huis, begaafd met eene buigzame tong en een goeden voorraad hersenen; maar de eenige man die beleefd genoeg was om ons te antwoorden was de heer Bright. Platweg en openlijk weigerde de heer Bright zulk een slavenwerk te volbrengen. Joseph Hume deed het, en deed het met gevolg: maar Joseph Hume was een man die zich aan cijfers hield, en niet terugdeinsde voor eenen lach wanneer hij nu en dan verdwaalde in den doolhof der staatsrekeningen. De heer Bright is een redenaar, en heeft misschien regt om zich alleen in groote gelegenheden te vertoonen. Maar wij hoorden nimmer dat „mijn waarde heer Crawford" pretentien van dien aard maakte, en wij gelooven dat de natie van deze ietwat phariseeusche demonstratie denken zal: „In plaats van in de rol van censoren eene maskerade te maken, ga in het Parlement en doe uw pligt."

— De heer Tromitzki, lid der centrale commissie voor de statistiek, heeft statistische opgaven openbaar gemaakt, door hem uit officiele bronnen geput en betrekking hebbende op de bevolking van Rusland aan lijfeigenen, weshalve zij nu, met het oog op de emancipatie dier lieden, een groote belangstelling verwekken. Volgens de volkstelling in 1858—1859 was het totale cijfer der lijfeigenen in Europeesch Rusland, Siberie en Fransch Kaukasie 23 068 631 waarvan 11 244 913 mannen en 11 824 718 vrouwen. Rusland had toen eene bevolking van 670 1 167 zielen, zoodat het getal lijfeigenen 34 39 pct. daarvan opleverde. Europeesch Rusland telt 22 558 748, Siberie 4338 en Kaukasie 506 545 lijfeigenen. Van het gezamenlijk getal lijfeigenen behooren 22,234,876 aan de adellijke grondbezitters; de overigen zijn de eigendom van zekere instellingen van weldadigheid. Betrekkelijk de meeste lijfeigenen vindt men in de gouvernementen Kiew en Podolie. Het eerste telt er 1 121 062 en het tweede 1 041,051. In Siberie vindt men het kleinste getal. Het gouvernement St. Petersburg heeft er 260 202 en dat van Moskou 62 312. Er zijn 3703 edelen die geen grondbezit hebben, en aan wie te zamen 12 238 mannelijke lijfeigenen toebehooren. de adelijke grondbezitters 103 194 in getal; zijn te zamen eigenaren van 10 683 854 mannelijke lijfeigenen. Hiervan waren gehypothekeerd in 1859 44 166 eigenaren met 7,107,184 zielen voor 425 503 031 zilveren roebels, dat wil zeggen twee vijfde van het grondbezit en twee derde van de den adel toebehoorende lijfeigenen. In de jaren 1856 tot 1859 waren 600 000 menschen onder verband van hypotheek

---

— Het te Londen onder den naam van paleis van Westminster gebouwd wordende logement zal inderdaad verbazende dimensien hebben. De koffijkamer heeft 90 vt. lengte bij 30 vt. breedte; het rijk gedecoreerde plafond wordt geschraagd door sierlijke colommen. De eetzaal heeft eene lengte van 70 vt.; voorts zijn er eene menigte receptie zalen, eene boekerij, eene koffijkamer voor dames en kamers voor de rookers. Men kan zich een denkbeeld vormen van de grootte van dit hotel, als men weet, dat er in het geheel 700 kamers zullen wezen. Uithoofde van de hoogte van het gebouw en om het trappen klimmen te vermijden is er eene hydraulische hijschmachine ingerigt, door middel waarvan de reizigers op eene sofa gezeten met al hunne bagaadje naast zich, naar de verschillende verdiepingen worden opgevoerd, of van daar nedergelaten.

De *Moniteur* bevat een rapport door den minister van justitie aan den keizer ingediend over de zaak van Mirès. In dat stuk wordt gezegd, dat, volgens verspreide geruchten, Mirès, door grootmoedige vrienden, die niet vrij van verdenking zijn, zich beschermers zou hebben weten te verschaffen, magtig genoeg om hem aan de straf der justitie te onttrekken; dat het kwaad zoo algemeen en zoo groot is, dat, op gevaar af van de schuldigen ongestraft te laten, de regering besloten zou hebben de zaak te smoren, vermits zij liever een schandaal wil vermijden, waarvan de gevolgen onberekenbaar zouden zijn, dan de omkooping en het gepleegde bedrog openbaar te maken. Na het bestaan van deze beweringen te hebben aangetoond, zegt de minister, dat de eer der justitie zoodanig bij die aantijgingen betrokken is, dat het noodzakelijk is ze onder de oogen van den keizer te brengen. Alleen in Frankrijk erkennen de ongeschondenheid van de eer der justitie. De heer Delangle voegt er bij: „Men mag niet dulden, dat aan eene eerlijke regering het voornemen worde toegedicht, een sluijer te werpen op handelingen, die onder het bereik van de strafwet vallen." De minister herinnert aan de woorden des keizers, die, bij den aanvang der zaak Mirès, gelast heeft, dat de justitie haren loop moest hebben, en het onderzoek zeer naauwkeurig en streng moest geschieden, zonder eenig aanzien van persoon. De instructie wordt dan ook met zorg en geduld voortgezet, en daarbij deinst men geenszins terug voor de belemmeringen die zich opdoen. „Niets zal aan de nasporingen der justitie ontgaan", verklaart de minister, „en indien, tegen mijne verwachting, beschuldigingen, door den partijgeest in het leven geroepen, en of uit onbedachtzaamheid of met kwaadwilligheid verspreid, na de thans gegeven inlichtingen, geen einde mogten nemen, zal de justitie evenwel aan hare roeping blijven voldoen."

— Te Warschau hebben zamenscholingen plaats gehad. De troepen, die men met steenen wierp, gaven vuur, en 6 personen werden gedood en 6 gewond. De rust was hersteld. Bij nieuwe wanordelijkheden zou de stad in staat van beleg worden verklaard.

— Uit Warschau wordt voorts 't volgende geschreven:

„De stad heeft een somber aanzien. De bevolking vertoont zich in rouwgewaad. De burgers, die bij de ongeregeldheden het leven hebben verloren, zullen plegtig begraven worden. Een veiligheids comité heeft zich onder de burgerij gevormd en verzoekt om handhaving der rust. Vorst Gortschakoff, de gouverneur, heeft eene publikatie uitgevaardigd, waarin hij herinnert aan het regtvaardig bestuur, sedert dertig jaren bestaande. Aan de afgevaardigden der maatschappij van landbouw gaf hij een geruststellende verzekering. De heer Trepow, hoofd commissaris van politie is gekwetst en voorloopig vervangen.

— Uit Weenen wordt aan de *Köln. Zeitung* geschreven: „Aanhoudend vertrekken troepen van hier naar Dalmatie, en onafgebroken wordt ook aan de versterking der kusten gearbeid. De regering wil voorbereid zijn op alles wat gebeuren

ken. Fene landing der Garibaldisten wordt niet meer gevreesd, maar men ducht dat Frankrijk van een tweeden italiaanschen oorlog partij zal trekken om zich in het bezit van Dalmatie te stellen."

INGEZONDEN.

Eenige wijkmeesters betuigen hunnen warmen dank aan den Heer WINKELS, voor het vereerende beroep op hen, ter inzameling van Bijdragen tot een gedenkteeken voor onzen beminden Vorst. Zij hadden zich gevleid ruime bijdragen daartoe bijeen te brengen, doch zien zich in hunne verwachting te leur gesteld door de uitdeeling van veelvuldige inteekeningslijsten aan de meest gegoede dames, zoodat zij afgescheept worden, met het antwoord: „ik heb zelf eene lijst ontvangen." De mingegoede vrouwen durven zij niet naderen omdat deze zelve door armoede en ellende geteisterd worden.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG

Den 21 April 1861

No. 1. PARADE MARSCH, arrangé par STUTTERHEIM.
2. ANNA BOLENA, Fantaisie pour Piston, arrangée par G BARTHE.
3. MUSIDORA POLKA MAZURKA, arrangée par G. BARTHE.
4. LA DEBUTANTE, air Varié pour Clarinet arrangé par G BARTHE.
5. LA PRIMA DONNA WALSE par JULLIEN.
6. ROMANCE GALOP, par AUBER.

UITBOEZEMINGEN
over de Kolonie
SURINAME.
door
FURET.

IV.

Brief van PETRUS KWAL aan SIBBEDAEUS VAN ZUIJLEN.

Paramaribo 21 *April* 1861.

Beste SIB!

In mijn vorigen (*) brak ik al raar af niet waar? en liep eigenlijk al heel ongegeneerd de kerk uit; maar dat doet er niet toe — Hier bij ontvangt gij het laatste brok over *Londen* en dan weder op reis, ik verzoek intusschen verschooning voor de vergetelheid die ik beging in het niet onderteekenen van mijn brief (*o letterzetter!!*)

De Zondag is een allervelendste rustdag alles is gesloten, behalve na kerktijd de genever-paleizen; — terwijl in *Parijs* op dien dag alles zich verheugt wat zes dagen gewerkt heeft, is *Londen* als dood, en hadden DICKENS en THACKERAIJ niet geijverd voor het volk, men had den armen man uit pure christelijke liefde belet des Zondags te kuijeren; op dit punt zijn de Londenaars zonderling streng en de *politie* steeds dag en nacht bij de straat gaande, duldt niet eens, dat iemand binnenshuis een *psalm* op de dwarsfluit blaast Ja SIB! ik heb een *Engelschman*, die op Zondag een glas bier wilde drinken en op de aanprijzing van den gastheer dat het zoo goed werkte, hooren zeggen: „Neen *Sir!* bier dat op Zondag werkt, drink ik niet."

Londen is overstroomd van WELLINGTON's beelden en zij gelijken alle volkomen op wijlen de excentrieke *neus* van den „*ijzeren hertog*."

De dieren tuin is mij schrikkelijk tegen gevallen, zij komt noch bij den „*Jardin des planters*" noch bij die van *Antwerpen* en *Amsterdam*.

„De *Café's* vielen mij ook tegen, niets van dat levendig gewoel, keuvelen en schertsen der Franschen; ik dacht telkens dat ik onder een troep Amsterdamsche handelaren zat, die in niets dan effecten speculeren.

Wat de Parken betreffen, er is veel ruimte in, er zijn veel groote boomen en er loopen meer menschen dan bij ons in de „*plantaadje*" maar zij halen niet bij ons prachtig „*Bois de la Haye*."

De *Londenaar* is over het algemeen een mensch die moeijelijk pret heeft, zegt hij U des avonds dat hij zich regt goed geamuseerd heeft, dan heeft hij zeker *biefstuk* gegeten en *porter* gedronken, met een half „*bottle* dubbel „*stout*" toe.

Over de *Theaters* nader; ik moet nu eindigen, want daar ik nog zoo veel over *Madeira* en de *West* te schrijven heb, kan ik mij niet langer ophouden.

Na dan den vijfden dag mijn rekening betaald te hebben en afscheid van mijn deftigen beleefde hospes en zijn zwarte rok en van *Miss* DEBORA en hare *glacé* handschoenen genomen te hebben, ben ik weder naar *Dover* gestoomd, waar ik Mevrouw KWAL geb DRIBBEL, benevens mijn huwelijks zegen gezond en vrolijk aantrof en had geen andere aanmerking te verduren dan, dat mijne kleeren zoo afschuwelijk erg naar steenkolen damp riekten.

———

Het lek was gestopt, maar het scheen naar de ernstige gezigten van kapitein, stuurlieden en den timmerman alles behalve pluis te wezen met de huid van de „*drijvende doofpot*" waar aan ik, Mevrouw KWAL en onze vermenigvuldigde hemelszegen, aan gewaagd werden.

Twee dagen na mijne aankomst, zeilden wij uit *Dover*, alwaar ik een naam verworven had, die aan het nageslacht terug zal gegeven worden, door de aan deze en gene geschonkene sigaren, echte Havanah soort en toen dobberden wij weêr op de Zee, in een ondoorzigtbaren nevel van mist.

O VAN ZUIJLEN, nooit heb ik kunnen denken, dat er zoo veel mist in de Schepping was en gaat gij eens naar *Engeland* dan zal U de tweede *phrase* van het eerste *vers* in het eerste *hoofdstuk* van het eerste *boek* „GENESIS" zoo duidelijk worden als klaar lichte dag.

Naauwelijks hadden mijne voeten weder den vasten grond verlaten, of mijn duldeloos lijden ving weder aan.

Het *Sarcasme* van den kapitein, kwam weêr in volle werking; hij troostte ons, met mij en mijne vrouw mede te deelen; „dat het *zoo* gevaarlijk was, bij mistig weêr in het kanaal te zeilen;" — „dat het dan als een groote prijs uit de loterij beschouwd kon worden, wanneer men er goed door kwam;" — „dat er alle jaren zoo *ijsselijk veel* ongelukken op zee gebeurden bij mistig weêr en vooral op de hoogte waar wij ons *nu* bevonden;" — dat wij veel kans hadden van overzeild te zullen worden, doch dat er dat volstrekt niet op aan kwam, aangezien wij maar zeven mijlen van land waren en *hij* veronderstelde, dat ik — begrijp eens VAN ZUIJLEN, ik, en Mevrouw KWAL geb. DRIBBEL, van geslacht tot geslacht uit zeep-zieders gesproten en de kleine KWALLETJES, de nuttige kunst van zwemmen geleerd hadden.

De eerste stuurman, die een schrikkelijk menschlievend man was, verzekerde mijne vrouw, dat hij innig de waarde gevoelde die op zijne verantwoording lag; dat hij wel volstrekt *niet* twijfelde aan hetgeen de kapitein zeide, namenlijk: de meer dan zekere kans, om overzeild te zullen worden, maar dat hij hun daarom last zoude geven, om voortdurend de scheeps-klok te laten luiden, dan ging *hij* ten minste, wanneer de ijsselijke gebeurtenis plaats vond, waar hij zeker op rekende, met een gerust geweten de eeuwigheid in."

Wij zijn gered VAN ZUIJLEN, dat gij zeker al begrepen zult hebben, door het ontvangen van mijne brieven, en hebt gij ze welligt nog *niet* ontvangen, toon U dan man en geloof het beste. — Wij zijn gered! — Maar eens vloog ons in de dikke mist een zwart monster voorbij zoo groot als het paarden-spel van LOISET, alwaar ook gebengeld werd. Wij hoorden iets fluiten — een helsch gekraak als of twee werelden tegen elkander vielen — een ijsselijke gil die zoo hartverscheurend was, dat mijne haren te berge rezen en Mevrouw KWAL in zwijm deed storten, en toen was alles stil. — „Arme ongelukkigen!" zeide de tweede stuurman — „die zullen het niet *na* vertellen." O SIB! 't is ijsselijk, later hoorden wij dat het twee groote *clipper-schepen* met 300 emigranten naar Californie waren, die tegen elkander stootende vernield en met man en muis gezonken zijn.

Och vriend! laat *je* toch, nooit verleiden, om vreemde landen te gaan bezoeken.

Naauwelijks waren wij het kanaal uit, of wij hadden nog een kleinen storm te verduren, waarbij wij veel water verkregen, en op nieuw nog eens zee-ziek werden en dan daar tusschen dat verv..... „Een lekker briesje Mijnheer!"

Na veertien dagen zwerven, zwalken en schommelen, ontdekte de timmerman, dat de gekalefaterde wond van ons schip door het „*werken*" weer opengebroken was, en dat de zee binnenliep als in een mandje, toen werd er gepompt en de kapitein — die zeide; „dat het *niets* was," was barmhartig genoeg om *Madeira*, dat in onze nabijheid lag, aan te doen, wat mij verheugde 1o. om weer eens grond onder mijne voeten te hebben, en 2o. om dat schoone belangrijke eiland te bezigtigen.

Twee dagen daarna, zeilden wij *Porto Santo* binnen en vergaten schip, reis, lek en ellende, voor het prachtig gezigt.

O SIB, dat's een land, dat is het Paradijs, de Armidische toovertuin, waar eene hemelsche eeuwige lente heerscht! Het eiland ligt op 1 gr. 30 m. Lengte en 32 gr. 30 m. Breedte. Elk jaargetij smelt als in eeuwige gelukzaligheid weg. Jammer dat er zoo veel armoede is en dat het eiland, dat door vulkanische werking boven den zee-spiegel is opgerezen, wel eens weêr door dezelfde aardigheid weg kan zinken, dat voor de bewoners al eene heel malle gebeurtenis zoude zijn. Ik heb dan nu ook de *piek van Teneriffe* gezien en hem aan Mevrouw KWAL en onze telgen gewezen, op dat het een blijvende indruk zoude maken op hun gevoel. O VAN ZUIJLEN! verwonderlijk schoon, en kunt gij het eens een paar dagen uitbreken, ga dan met Mevrouw VAN ZUIJLEN de piek zien.

Ik heb nog meer gedaan VAN ZUIJLEN, ik — ik KWAL, heb met mijn eigen voeten boven op de piek gestaan en in den krater gekeken, die sedert zeventien honderd en zoo veel (in de zeventig), niet gebrand heeft en toen heb ik mijn handen uitstrekkende rondom mij de geheele wereld bezien, als een adelaar die uit het licht der zon naar de aarde daalt.

Het geheele eiland bestaat uit bergen en dalen; alleen aan de oevers der zee vindt men eenige vlakten; de bewoners klagen zeer dat in de binnenlanden weinig zoet water is; deze natuurgave is dus een zeer kostbaar ding.

Die zelfde armoede treft men ook op de eilanden in de Caraïbische see aan, vooral op *Curaçao*, alwaar het wel eens in twee en meer jaren niet regent; — dorheid is dus dikwijls heinde en ver daar zigtbaar, bij de eerste regenbui als er hier en daar wat groen op den rots eigen grond te zien is, gevoelen de Curaçaonaars zich dan ook zeer gelukkig en dankbaar en zeggen: „waar op de wereld is meer groen dan bij r!"

Eene zaak is echter zeer prijselijk op dat eiland, de dorheid heeft de arbeidslust en vele kleine industriëele bewegingen *zoo* opgewekt en noodzakelijk gemaakt, dat dit eiland met zijne kleine bevolking *verre*, *zeer verre* boven *Suriname* verheven staat, en maakte die laatstgenoemde schoone Nederlandsche Kolonie; slechts een weinig nuttig gebruik van de rijkdommen die zij in zich draagt, zij zoude voor *Nederland* belangrijker worden dan *Java* met zijn groot getal bewoners.

Schadelijke dieren zijn er op *Madeira* niet, behalve heel kleine *krokodillen*, die naar ik later vernam, *hagedissen* waren en die zoo schuw zijn, dat zij bij de nadering van iemand met opgeheven staart op den loop gaan.

De leelijke vrouwen VAN ZUIJLEN loopen op *Madeira* bij den weg en schoone, — zoo als er een menigte zijn, zitten achter jalouzien — even als de Keizer van China, — onzigtbaar in huis.

Er heerscht veel armoede, doch minder dan vroeger, toen de *Suiker-moloch* elke andere cultuur doodde; de *Madeirianen* waren echter verstandiger dan wij hier en lieten dezen tak van landbouw varen, toen zij ontdekten, dat zij aan de oude slechte sleur van werken gewoon, — de concurrentie met *Havanah* en andere planten in de *West-Indiën* niet meer konden volhouden.

De wijn-handel — waar gij zeker naar hunkert, iets van te hooren — is geheel in handen der Engelschen, terwijl deze natie — wakker en vlug zoo als zij is, er eene geregelde stoombootvaart op heeft, waardoor zij tot groot voordeel van *Madeira*, de tafels der Engelschen niet alleen van wijn, maar van de heerlijkste vruchten voorziet.

De hoofdplaats van Madeira is *Funchal*, alwaar veel drukte en bedrijvigheid heerscht.

Verwacht spoedig mijn volgenden — het regent hier VAN ZUIJLEN, als of het met *balie's* van den hemel gesmeten wordt — dit noemt men den „*kleinen droogen tijd*." Ik beef dus voor den „*grooten droogen tijd*."

Steeds Uw Vriend,
KWAL.

(*) *Door vergissing stond er in den vorigen brief* Buckingham's *paleis*, *men verbetere dit door* Sydenham *paleis*.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, de Nederl. schoener *Emma*, kapt. J. van Praag, van *Demerarij*.

Den 19den, de Nederl. schoener *Transit*, kapt. C. M. de Hazeth, van Curaçao.

In Nickerie.

Den 8sten Maart, de Eng. Brigantijn *Telegraph*, kapt. E. W. Man, van Barbados.

Den 20sten, de Eng. schoener *Kate*, kapt. Ths. Ritchie, van Antigua.

Den 21sten, de Nederl. schoener *Eleonora Dessé*, kapt. J. Leasowes, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 12den dezer, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. J. A. Chauvet, naar Demerarij, lading: 25 ordinaire en 12 blomvaten Suiker 42,300 pond.

Den 15den, de Eng brik *Sinium*, kapt. W. Mathews, naar Barbados, in ballast.

Den 17den, het schip *Marijtje Honig*, kapt. H. D. van Wijk naar Amsterdam, lading: 208 vaten Suiker 290,522 pond, 32 vaten Melassie 5,218 gallons, 24 vaten Rum 2,911 gallons, 88 pies ☐ *Hout*, 8,090 pond Kwassiehout.

In Nickerie:

Den 12den Maart, de Eng. schoener *Eleonora Dessé*, kapt. J. Leasowes, lading: 60 balen schoone Katoen 19,200 pond en 16 zakken gepeld Koorn 2,200 pond

Den 18den, de Nederl. schoener *Ellen*, kapt W. C. *D*ekker, lading: 2 vaten Cacao 234 pond. Beiden naar Demerarij.

Den 20sten, de Eng. Bark *Cornucopia*, kapt. J. P. Jarvis, naar Londen, lading: 151 ordinaire en 113 blomvaten Suiker 373,707 pond, 69 puncheons Rum 7,797 gallons en 40 vaten Melassie 3,881 galls.

VERTROKKEN.

Den 20sten dezer, de koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. Rusman, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij E. Emanuels. Sluit 26 dezer.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. F. Haase Jr.

Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Reelfs.

Het schip *Stad Leeuwaarden*, kapt. Dijk. adres bij H. Degenhard.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Nederlandsche schoener *Emma*: de heer N. M. Herbert.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Marijtje Hosig*: de heer Chs. Landré, Echtgenoot en 2 Kinderen, de Minderj. S. de la Parra en 4 Militairen.

Met de Kol schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*: de Heeren Mr. E. A. van Emden, Chs. Beatts, N. M. Herbert en de minderjarige R. E. Kendel.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

MELASSIE. Den 20sten dezer, van plant. *Rustenburg*, 2500 gallons a 23 cts.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts.
Vrijdag, den 19 April 1861.

Het Huis en Erf, gelegen in het distrikt Nickerie, bekend onder La. A No. 10, zesde blok, aangekomen hebbende den boedel P. C. Vrolijk. — *f* 1205. — W. I. Rietstap qq. J. Wijnand.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

De plant. *Hecht en en Sterk* c. a. aangekomen hebbende voor twee derde aandeelen den boedel B. en J. Stolkert en voor een derde aandeel den boedel F. F. Stolkert. — *f* 52,000. — Mr. A. T. Kruijthoff.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 13den tot en met 19den April 1861; zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 13den, Amerentje Paulina van Bruijning, 68 jaren.

Den 16den, Christiana van Wolff, 80 jaren, n. g.

Idem, Marius Johan Daniel Lankau, 5 jaren.

Idem, Julia Barkhuijzen, 38 jaren.

Idem, Hendrikus Smits, 23 jaren, Kanonnier 2 kl.

Idem, Louisa Balans, 68 jaren.

Den 17den, Jacoba Cornelia Ores, 56 jaren.

Den 18den, Johanna Ernstina Borg 2 weken.

Den 18den, Johan Gijsbert Levij, zoon van Henrij Cosman Levij en van Jansje Maria Alexandrina de Vries. 7 maanden.

Den 19den, Hendrik Harms Braam Beer, 50 jaren Jager 2de klasse.

Idem, Cornelis Jacobus Willem Karnar, 5 maanden ruim.

Idem, Julius Rudolf François Sanches, 11 jaren.

Den 20sten, Johanna Charlotte Middelhoff, 9 maanden.

Als levenloos Geboren

Den 18den, het kind van het Vrouwelijk geslacht van Carolina Adolphina Manson.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements resolutie van den 17 April No. 9, is aan den Gouvernements Secretaris Mr. E. A. van Emden een buitenlandsch verlof verleend, en ter voorziening in de dienst gedurende dat verlof bepaald dat in te gaan met den 20n. dezer maand:

a. de Hoofd-Commies ter Gouvernements Secretarie J. E. Wesenhagen, het Gouvernements Secretariaat en de door den Gouvernements Secretaris bekleede betrekking van Ambtenaar van den Burgerlijken Stand zal waarnemen;

b. de functien van President van de Commissie van geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, en van de Commissie tot onderzoek naar de ziekte der Melaatschheid zullen worden waargenomen door den heer E. J. Slengarde, waarn. Inspecteur der Domeinen, van de Nijverheid en den Landbouw;

terwijl bij dezelfde resolutie:

1. Onder de nadere goedkeuring des Konings, de Heer J. E. Wesenhagen, op zijn verzoek, met den 20n. dezer maand eervol is ontslagen als Secretaris van den Pupillairen Raad en plaatsvervangend Lid van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels en

2. tot de waarneming der functien van Secretaris van den Pupillairen Raad provisioneel is gequalificeerd de Heer A. H. de Granada waarn. Assistent ten burele van den Procureur Generaal.

Transport.

Den 17 April 1861. J. Tijndall aan J. V. Bouguenon, van een strook van het Erf aan de *Knuffelsgracht*, N. W. La. A No 227, O. W. La. D No. 144

Paramaribo, den 17 April 1861.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op WOENSDAG den 24sten dezer, des avonds ten *half 7* ure.

De inschrijvings billetten op de vroeger aangekondigde aanbesteding van een **LOKAAL** binnen het Fort *Zeelandia*, zullen aangenomen worden tot WOENSDAG den 24 dezer.

Paramaribo, den 19 April 1861.

Namens de Hoofd Commissie van het Cantinefonds,
De Kolonel,
DE NORMANDIE 's JACOB.
[ ]

Van plantage *Poelwijk*, worden bij inschrijving tegen GEREED GELD te koop aangeboden:

44 vaten SUIKER.

De inschrijvings billetten worden aangenomen tot DINGSDAG den 23n. dezer, des voormiddags 10 ure ten kantore van P. MAY, alwaar de voorwaarden van verkoop ter inzage liggen.

Paramaribo, den 19 April 1861.
[ ]

Administrateuren

der Pl. *Berkshoven en Oostrust*, bieden bij inschrijving het hoogste bod goed gekeurd wordende, tegen contante betaling te koop aan:

30 à 31 vaten SUIKER

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van plantage af te halen.

De inschrijvings billetten worden aangenomen tot WOENSDAG den 24 dezer. des voormiddags 11 ure ten kantore van
J. F. WERGES qq. c. s.
Paramaribo den 20 April 1861.
[ ]

De ondergeteekende is bij *procuratie* benoemd, tot *gemagtigde* van den Heer H. H. GEVEKE.
G. D. VISSER.
Paramaribo, den 20 April 1861.
[ ]

Op DONDERDAG den 25sten dezer des namiddags om 4 uur zal de Vendumeester A. SALOMONS ten huize van den WelEd. Heer A. A. T. DE MAN verkoopen:

Welonderhoudene Meubelen, Zilver-, Glas- en **PORCELEIN WERK**, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

De GOEDEREN zijn één dag voor en op den verkoopdag te bezigtigen.
[ ]

Verkooping

van het Etablissement *LANDLUST*, aan de *Matappica Kreek*, op DINGSDAG den 23sten APRIL e. k., des voormiddags om 9 uur, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.
[ ]

Te Huur:

Het nieuw getimmerd en geschilderd HUIS aan de *Wagenwegstraat*, over het piket te bevragen bij de ondergeteekende.

Paramaribo, den 20 April 1861.
J. H. MERTENS.
[ ]

Wordt gevraagd.

Op goede zekerheid.

P. m. *f* 2000.

Adres ter dezer Drukkerij.
[ ]

Wordt gevraagd:

Een geschikte INVORDERAAR tevens in staat om eenig schrijfwerk te verrigten.

Adres ter dezer Drukkerij.

Versche Groene Erwten, Capucijnders en Bruine *BOONEN*.

Verkrijgbaar bij
A. C. BOSMANS.
[ ]

Verkrijgbaar bij S. DE VRIES JZ.

Blikjes Preserved Pears, Peaches, Quinces, *Cherries*, Strawberries, Sausage Meat, Roast & Boiled Beef, *Zalm*, Oesters, *Makreel*, *Lobsters*,

Sardines,

flesschen Vruchten op Stroop en au Naturel als:

Goose en *Blue Berries Persikken*, Abricoozen etc. Thee-banket en Bitterkoekjes, Suikerwerk, LIQUEUREN, Zoete Olie, Cherrij Cordial, Serville Olijven, Extra Roodewijn per dozijn, puike GENEVER in kruiken, Vijgen in doosjes, Rozijnen in kistjes, Zoete Amandelen, *Notenmuskaat*, Kaneel, *Zw. Peper*, *Dadels*, Corinten, Kastanjes, Pickles,

Extra Sigaren,

enz., enz.

Te bekomen bij

M. LEVIJ

aan de *Saramaccastraat.*

Gerookte ZALM, dito HEILBOT, Versche ZALM, MAKREEL, OESTERS en KREEFTEN in ponds blikjes, Wijn Crackers bij 't pond, extra Smith. VIJGEN in dozen, DADELS, Spaansche *Olijven* en *Kappers*, Castoren en Panamahoeden Opgemaakte Dames HOEDEN, Flambards, Dames, Meisjes en Kinder LAARZEN, *Elastique Schoenen* in soorten, CRINOLINES in soorten, Meisjes Halvemaans KAMMEN, Zijden en Verlakte PETTEN.

Amerik. TOBBEN, Kerosine-Lampen, en dito Olie en dito Schoorsteenen.

Geurige Florida Water, alles zeer goedkoop.
[ ]

Zaturdag, 20 April 1861.

Schooner *Transit* van Curaçao:

D. C. MUNRO

heeft ontvangen per gemelde schooner: 1 gedresseerd RIJPAARD (Merrie), 16 STEENEZELS, 250 vaten Grof ZOUT.

Elegante Mahonijhouten Meubels, als; Kleederen Kasten, Speel-, Schrijf-, Ronde- en Waschtafels, Stommeknechts, Schrijf- en dames Werkkistjes,

Ledikanten.

***Pinda's* in vaten.**

Stroohoeden, Curac. Matten, Extra Jamaica Rum in damejeans.

In voorraad;

200 pakken 40 dms. Engelsche SUIKERVATEN en BODEMS, Carron ijzeren Suikertesten. dito dito 4 vts. Brandstaven.

De Pillen van Hollowaij

Millioenen menschen nemen hunne toevlugt tot deze pillen. Op ieder deel van den aardbol, onder alle natiën (beschaafde of wilde) worden zij met wonderbaar en onveranderlijk goed gevolg gebruikt. Zij worden in alle bekende talen publiek gemaakt, en op iedere plaats, waar zij eenigzins bekend zijn, worden zij aanhoudend gevraagd als het eenige geneesmiddel, waarbij men altijd baat vindt.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1. *f* 3 en *f* 5.
[ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. Woensdag 24 April No. 16.

PARAMARIBO.

De *Curaçaosche Courant* behelst in deszelfs overzigt van het afgeloopen jaar, o. a. het volgende:

De gele koorts, die alhier in de laatste twee maanden van 1859 op eene schrikbarende wijze heerschte en vele betreurenswaardige offers maakte, hield in de maand Januarij op, en den inwoners van het eiland mogt het onschatbare geluk ten deel vallen van, met uitzondering van ligte ongesteldheden, eene goede gezondheid te genieten.

De droogte was minder langdurig en er viel meer regen dan in de jaren 1857, 58 en 59. — In de Oost divisie zal de oogst van de mais en andere voortbrengselen van den landbouw al gemeen goed zijn; in de West en Midden divisien echter zal hij minder voordeelig zijn, doordien de regen in het regensaizoen aldaar zeer plaatselijk was.

Tengevolge van den slechten mais oogst aan de overkust werd alhier in den loop van het afgeloopene jaar weinig mais van daar ingevoerd; men moest dus mais van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika laten komen en hooge prijzen er voor betalen. Een goede maisoogst is een groote zegen voor dit eiland, want de mais is het voornaamste voortbrengsel der plantages en een onontbeerlijk voedingsmiddel der inwoners.

Door den regen in de laatste dagen van Julij en de herhaalde regenbuijen werd het ligten van zout uit de zoutpannen in de West en Midden divisie zeer belemmerd, zoodat de oogst van zout in 1860 aldaar zeer middelmatig was. De regen in Julij was echter voor vele plantages een groot geluk; want er bestond reeds gebrek aan drink water en voeder voor het vee. Ofschoon de oogst van zout in de laatste twee jaren middelmatig was, had men een aanzienlijke voorraad aan de zoutpannen, aangezien er in de laatste drie jaren weinig verkoop van dat artikel was. In de laatste drie maanden van het afgeloopene jaar kwamen alhier Amerikaansche, Engelsche en Spaansche vaartuigen aan om zout te laden voor de Vereenigde Staten en de eilanden Cuba en Porto Rico; ook naar Nieuw Granada werden eenige ladingen zout uitgevoerd.

De handel van Curaçao bestaat voornamelijk uit doorvoerhandel; wat uit Europa en de Ver. Staten van Noord-Amerika alhier wordt ingevoerd, is voor het grootste gedeelte bestemd voor de markten van Venezuela en Nieuw Granada; wanneer deze landen rust en vrede genieten, kunnen onze handels ondernemingen voordeelig zijn, is dit het geval niet, dan moet de handel van dit eiland kwijnen; ongelukkiglijk werden deze landen in de laatste jaren zeer dikwijls door burgeroorlogen geteisterd, zoodat handel en scheepvaart zeer belemmerd werden. Niet alleen de handelstand, maar ook andere bedrijven op dit eiland lijden daardoor; de uitvoer van mahoniehouten meubelen naar de overkust was dan ook in de laatste drie jaren zeer onbeduidend. Wij kunnen ons echter verblijden met de aanmoedigende vooruitzigten voor de nijverheid in stroohoeden; in het jongst verloopen jaar was er grooter vraag naar, en de prijzen van zijn merkelijk verbeterd.

Verblijdend is het te bemerken dat het bouwen van huizen blijft voortduren; het is voorzeker een bewijs, dat het land niet achteruit gaat, eerder kan het beschouwd worden als een bewijs van toenemende welvaart. Sedert de vermindering van belasting in 1841 is in het stads districts een aantal huizen gebouwd, zoo aan de Overzijde, Scharlo, Pietermaai als in de Willemstad. Behalve met particuliere is de stad verrijkt met verscheidene publieke gebouwen. In de laatste jaren zijn er militaire hospitalen en een zeer ruime kazerne, een groot gebouw voor de gouvernements kantoren en een gasthuis gebouwd, en is het Raadhuis, waarvan de bouw in 1858 begonnen is, in 1860 voltooid. Ook op de scheepstimmerwerven werden er woon- en pakhuizen gebouwd en verscheidene zeer schoone vaartuigen van stapel gelaten.

In 1860 zag men ook hier een IJshuis daarstellen en door drukke aankomst van vreemdelingen nieuwe hotels oprigten.

NIEUWSTIJDINGEN.

Sedert eenigen tijd is het Londensche publiek verontrust geworden door de uitgave van een te Oxford geschreven boek, getiteld: *Essays and Reviews*, en waartoe de geestelijke, die onmiddellijk in de dienst van den bisschop van Londen staat, de voorrede leverde. De zoogenaamde *convocatie* (bisschoppelijke synode), of kerkelijk parlement, dat insgelijks uit een Hooger- en Lagerhuis bestaat, heeft zich, krachtens de verpligting die op de bisschoppen rust om, zoo als het voorschrift luidt: *inkruipselen van vreemde leerstellingen die met Gods woord strijden, te verbannen, te verdrijven,"* met de zaak bezig gehouden, en zal nader beslissen welke maatregelen te nemen. Het orgaan van den eersten minister behandelt het onderwerp, en het zal genoeg zijn hier de volgende regelen aan te halen ten einde de lezers welke er eenig belang in mogten stellen, op de hoogte te brengen van de strekking en den invloed der *Essays and Reviews* (opstellen en beschouwingen). „Gelijk onze lezers, die het boek kennen, weten, en zoo als zij die onze artikelen dienaangaande lazen, gereedelijk hebben kunnen vernemen, bevat het werk betrekkelijk gesproken weinig of geene bewijzen van ketterij. Het kwaad ligt voornamelijk in de onbedachte en niets ontziende wijze waarmede geloofspunten, die tot heden niet werden betwijfeld, aangetast worden, en waarmede eigenlijk het geheele verband en gezag geschokt wordt van die openbaring, welke alle christenen met algemeene goedkeuring als den grondslag van hun geloof aannemen, en als het hoogste gezag beschouwen in elken redetwist. De opstellers gaan uit van verschillende gezigtspunten, doch zij hebben allen eene of gemeenschappelijke strekking: zij stemmen namelijk allen overeen in de verachting waarmede zij „het eenvoudig gelooven" aanvallen, en het evenwigt dat zij aan de beslissing der rede toeschrijven boven de openbaring.

Het beginsel dat zij hebben aangenomen is *vrije behandeling*, namelijk: eene behandeling overeenstemmende met ieders bijzondere rigting, zonder eenige erkenning der hulp, welke ontleend wordt uit een *consensus fidelium*, uit de geloofsbelijdenis der kerk of uit de geschiedenis van den strijd, die de godsdienst tegen de wereld voerde. De onmiddellijke uitwerking van het boek is het strooijen der zaden van ongeloof in jeugdige en zwakke gemoederen, de vernietiging van den zedelijken invloed der H. Schrift op het gedrag, door twijfeling op te wekken aangaande de verpligting om zich aan den invloed dier Schrift te onderwerpen, en eindelijk verachting te weeg te brengen voor het geheele stelsel der christelijke kerk, en voor de sacramenten, door middel van een aanval op de grondstellingen van menschelijke verdorvenheid en het daartegen overstaande middel van verlossing."

Eene openlijke verdediging van ongeloof, door geletterde schrijvers, is betrekkelijk nog nieuw in Engeland; en de Anglikaansche bisschoppen zullen niet minder ijver aan den dag leggen in de handhaving van het christelijk geloof, dan de Fransche ultramontaansche bisschoppen in het handhaven van het beginsel der wereldlijke magt van den paus. Binnen kort zullen de bisschoppen van het noordelijk en die van het zuidelijk Engeland eene bijeenkomst houden, ten einde onverwijld de noodige stappen te doen.

Eene Parijsche correspondentie meldt o. a:

Gij hebt zeker al iets vernomen betreffende een gesprek — ik zal maar niet zeggen woordtwist — tusschen de hh. de Persigny en Granier de Cassagnac op eene soirée bij den heer Schneider; het feit is waar en heeft zich twee dagen later op eene soirée bij een anderen vice-president van het Wetgevend Ligchaam herhaald. Verscheidene afgevaardigden stonden om den minister geschaard, en de twist liep vrij hoog. De heer Kolb Bernard, tot de katholieke partij behoorende, zeide tot den heer de Persigny: „Heer minister, gij zult de Polignac van het keizerrijk worden." Nadat de minister zich verwijderd had, veroorloofde zich de heer Kolb-Bernard deze variante: „Een Polignac heeft Karel X doen vallen, een Persignac zal Napoleon III doen vallen."

— Volgens de aanteekeningen op het Bureau Integritas te Parijs, zijn in 1860 door schipbreuk vergaan 2148 schepen tegen 2320 in 1859; 2080 in 1858, 2230 in 1857, 2130 in 1856, 2000 in 1855, 2120 in 1854, 1610 in 1853, 1850 in 1852. Gemiddeld zijn dus in negen jaren 2063 schepen elk jaar verloren gegaan. Van 1821 tot 1860, dus over een tijdvak van 39 jaren, zijn slechts twee jaren, 1836 en 1854, ongelukkiger geweest dan het jaar 1860, wat betreft de schepen, die met man en muis zijn vergaan en waarvan niets vernomen is. In laatstgenoemd jaar heeft dit lot 203 schepen getroffen, waarvan 48 alleen in den storm van 2 Oct op de Noordzee.

De Pruisische kroonsieraden zijn acht in getal: 1. de kroon, waarmede de Keurvorst Friedrich III te Koningsbergen tot eersten Koning van Pruisen is gekroond; zij heeft acht beugels op wier middengedeelte zich een gouden knop verheft, is versierd met paarlen en 111 brillanten. De grootste diamant heeft de grootte eener hazelnoot. 2. de schepter van massief goud, rijk met brillanten en andere edelgesteenten bezet. Op den top bevindt zich een gekroonde adelaar, gevormd uit verschillende edelgesteenten. De schepter heeft eene lengte van ongeveer 20 duim Rynl. 3. de rijksappel is uit zilver gevormd, blaauw geëmailleerd en rijk met edelgesteenten bezet. 4. de rijksbanier, de stok is van zilver, het doek van drap d'argent, waarop het naamcijfer en het koninklijk wapen zijn gestikt. 5. het rijkszwaard met gevest en scheede van goud wijders nog het grootzegel 3 duim hoog en 4 dnim breed, de gouden keten der orde van den Zwarten Adelaar en de keurvorstelijke hoen, bestaande uit violetkleurig fluweel met hermelijn geboord

---

De *Alg. Konst- en Letterbode* deelt uit eene particuliere briefwisseling de volgende bijzonderheden mede uit de Vereenigde Staten. Men telt op dit oogenblik in dat land 62,433 scholen, waarop men kosteloos onderwijs ontvangt, met 2,769,901 leerlingen; 14,911 bibliotheken, die 3,888,234 deelen inhouden. Die talrijke middelen tot onderwijs worden door alle klassen genoten; men vindt bijv. in Massachusetts slechts een mensch op de 517, die niet lezen kan.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 22sten dezer, het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, naar Amsterdam, lading: 616 vaten Suiker 895,736 pond.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag. Sluit 25 dezer.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels. Sluit 26 dezer.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Reelfs.

Het schip *Stad Leeuwaarden*, kapt, *Dijk*. adres bij H. *Degenhard*.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Louisa Christina*: de WelEerwaarde Heeren C. M. Moes, Echtgenoot, dochter en zoontje, P. Jurgensen en Echtgenoot, Mevrouwen de wed. J. S. L. Bau en vier kinderen, F. C. Brauer en dochtertje, L. D. Böhmer en twee kinderen en de minderjarigen J. M.- en J. P. Conrad, W. A. Bau, A. M. Drexler, M. E. Reichel. A. H. Röthling, J. H. Eichenauer en M. E. Berthold.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 23sten dezer, van plant. *Poelwijk*, 44 vaten, *niet toegewezen.*

Binnenlandsche Berigten.

Aanzoek van Vrijgeving.

Den 12 *April* 1861.

Van het slavenkind Johannes, geboren in 1855, zoon van Marij, bekend staande ten name van Plantage *Johanna Maria* district *Coronie*.

Van de slavin Johanna, geboren in 1842, wier moedersnaam onbekend is, bekend staande ten name van Plant. *St. Barbara*, divisie *Boven Suriname*.

Van het slavenkind Jan Koes, geboren in 1860, zoon van Ida, toebehoorende aan de Weduwe Focke geb. Esser.

Van de slavin Charlotte, geboren in 1817, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan B. C. van den Endo.

Den 19den.

Van den slaaf Constant, geboren in 1839; zoon van Affie, toebehoorende voor den vrijdom aan J. C. de Normandie 's Jacob

Manumissie.

Ten gevolge van de daartoo gedane versoeken zijn bij resolutien dd. 12 en 16 April No. 9 en 1 Brieven *van Manumissie* verleend geworden als:

1. Aan de slavin Bebet of Bebé, geboren in 1810, dochter van Cornelia, toebehoord hebbende aan het Gouvernement.

2. Aan den slaaf Brutus, geboren in 1810, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A Muntslag.

3. Aan den slaaf Lavendel, geboren in 1806, zoon van Donna, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Vreeland, divisie boven Suriname en Thorarica

4. Aan den slaaf Robert, geboren in 1816, zoon van Maria Martha, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan C Conradi.

5. Aan den slaaf Adolf, geboren in 1840, zoon van Maria, toebehoord hebbende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen (nu boedel).

6. Aan den slaaf Louis, geboren in 1837, zoon van Petronella, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. H. Zaal.

7. Aan den slaaf George, geboren in 1834, zoon van Maria, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. F. Wartena.

8. Aan de slavin Jetta, geboren in 1830, dochter van Carolina, bekend gestaan hebbende ten name van pl: Nieuwhoop (divisie boven Commewijne).

9. Aan de slavin Gratia, geboren in 1810, wier moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Anna Catharina, divisie beneden Cottica.

10. Aan de slavin Georgina, geboren in 1836, dochter van Francina I, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

11. Aan de slavin Serafina, geboren in 1802, wier moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Anna Catharina, divisie beneden Cottica.

12. Aan de slavin Jetta, geboren in 1828, dochter van Amara, toebehoord hebbende aan A. J. Fonseca.

13. Aan de slavin Martina, geboren in 1817, dochter van Infaute (overl.), bekend gestaan hebbende ten name van plantage Berthoudslust, divisie beneden Cottica.

14. Aan de slavin Marie, geboren in 1814, dochter van Dorothea, bekend gestaan hebbende ten name van pl: Osembo, divisie Para.

15. Aan de slavin Gabrielle, geboren in 1802, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan den boedel A. van Lemmers.

16. Aan de slavin Olimphia, geboren in 1801, dochter van Wilhelmijntje (overl.) en haren zoon Doris, geboren in 1843, toebehoord hebbende aan den boedel D. del Prado.

17. Aan de slavinnen: Princesi, geboren in 1806, dochter van Aurora, Josephina, geboren in 1832, dochter van Princes en Bernhardina, geboren in 1817, dochter van Belona, bekend gestaan hebbende ten name van plantage de Dageraad en Dankbaarheid, divisie boven Cottica en Perica.

18. Aan de slavin Driessie, geboren in 1810, wier moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Barbados, divisie beneden Cottica.

19. Aan den slaaf Eduardus Martinus, geboren in 1840, zoon van Cellestina, toebehoord hebbende aan S. Pijpers.

20. Aan den slaaf Janie, geboren in 1825, zoon van Eva, toebehoord hebbende aan J. V. Zweever.

21. Aan de slavinnen Johanna, geboren in 1846 en Marie, geboren in 1850, kinderen van Hendrina, toebehoord hebbende aan den boedel A. van A. van Halfhide.

En 22. Aan de slavin Klaartje, geboren in 1840, wier moedersnaam onbekend is, en haren zoon Willem, geboren in 1858, bekend gestaan hebbende ten name van plantage St Barbara, divisie boven Suriname,

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1 *Johanna Maria Jacoba Bartha.*
2 *Paulus Brutus Slagmunt.*
3 *Philip Lavendel Asten.*
3 *Martinus Reinardus Boekel.*
5 *Adolf Johannes Paltshagen.*
6 *Louis Breugel.*
7 *George Abraham Drieser*
8 *Alexandrina Henrietta Dower.*
9 *Gratia Frederika Johanna Weiboldt.*
10 *Charlotte Georgina Geulle.*
11 *Geertruida Seraphina Gorssel.*
12 *Elisabeth Francina Wilhelmina Baauw.*
13 *Marijanna Martina Meman.*
14 *Maria Magdalena Graft.*
15 *Julianna Gabrielle Gleprin.*
16 *Elisabeth Olijmphia Gulpen*
Doris Gulpen
17 *Cornelis Vreeswijk,*
Petronella Josephina Vreeswijk.
Bernhardina Heesbien
18 *Wilhelmina Carolina Hunsel.*
19 *Eduardus Martinus Knegsel.*
20 *Johannes Jacobus Maasniel.*
21 *Johanna Roden*
Maria Roden. En
22 *Claartje Bataaf.*
Eduard Willem Bataaf.

Bij Gouvernements resolutie van den 22 April, No. 6, is aan Isac Bueno de Mesquita vergund, om bij zijnen voornaam Isac tevens dien van Abraham te voegen, en zich alzoo voortaan te blijven noemen: Isac Abraham Bueno de Mesquita.

Berigt aan Zeevarenden.

Op last van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie wordt mededeeling gedaan:

dat ingevolge bekendmaking in de maand Januarij ll., — den 2den dezer het *Vuurschip*, liggende vóór de monding der rivier *Suriname*, meer binnenwaarts is verlegd, en wel op de plaats der 2e. ton, in 16 voeten laagwater springtij; — vertoonende van zonsondergang tot zonsopgang een helder vast staand vuur, en is zigtbaar bij helder weder op 2½ *Duitsche mijlen* afstand; —

dat tegelijkertijd eene *ton* meer binnenwaarts aan het schulprif tusschen de oude Rifton en Braamspunt is geplaatst.

De peilingen van de betonning en het Vuurschip op Braamspunt benevens de diepten zijn als volgt:

Peiling van de (Eivormige) uiterton op Braamspunt *Z. O. t Z.* Idem van de Uiterton op het Vuurschip *Zuid.*	14 voeten laagwater kleigrond.
Peiling van het Vuurschip op Braamspunt *Z. O* Idem van het Vuurschip op de 2e. (of oude Rif ton) *Z. t. O. ½ O.*	16 voeten laagwater kleigrond
Peiling van de 2e. ton op Braamspunt *Z. O t. O. ¼ O.* Idem van de 2e. tot op de 1e ton (nieuw geplaatst aan het schulprif) *Z. O. ¾ O.*	18 voeten laagwater kleigrond
Idem van de 1e. ton (nieuw geplaatst aan het schulprif) op Braamspunt *Z. O. t. O. ½ O*	18 voeten laagwater zachte kleigrond.

Schepen, die den wil hebben de rivier van *Suriname* binnen te zeilen, worden opmerkzaam gemaakt, dat het Vuurschip ruim *een kwart mijl regt Zuid* binnenwaarts van de (groote Eivormige) Uiterton is geplaatst in 16 voeten laagwater.

Schepen, welke bij het binnen- of uitzeilen van de rivier willen ankeren, dienen zulks tusschen de 1e. (nieuw geplaatst) en 2de ton, in de zoogenaamde put te doen, alwaar 18 voeten laagwater en zachte grond gevonden wordt.

Paramaribo, den 12 *April* 1861.

Schutterij van Paramaribo.

De aangekondigde zitting van de *Commissie van Doleantie* wordt uitgesteld tot Dingsdag den 30n. April eerstkomende.

Paramaribo, den 22 *April* 1861.

De provisionele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal over *veertien* dagen, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het Erf en daarop staande Gebouw, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, bekend onder N. W. La. D No. 168, aankomende den boedel Isak Johannes Rossa.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING, bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op HEDEN den 24sten dezer, des avonds ten *half 7* ure.

HEDEN VOORMIDDAG

10 ure, opening der inschrijvingsbilletten op de geannonceerde

30 à 31 vaten SUIKER,

van Plant. *Berkshoven en Oostrust*, ten Kantore van

J. F. WERGES qq. c. s.

Paramaribo den 24 *April* 1861.

[ ]

Aanbesteding.

ADMINISTRATEUREN der plantages *Vreeland, la Paix en Johannesburg* zullen bij inschrijving, mits de prijzen goedgekeurd wordende, aanbesteden de levering van:

Diverse Amerikaansche Waren.

gedurende den tijd van zes maanden, volgens specifieke lijst en voorwaarden, ter lezing liggende ten kantore van P. MAY, alwaar de inschrijvings billetten zullen worden ingewacht tot- en geopend op ZATURDAG den 27 dezer des voormiddags te 10 Ure, met vrijlating aan de inschrijvers om bij de opening tegenwoordig te zijn.

Paramaribo, den 23 *April* 1861.

[ ]

Op DONDERDAG den 25sten dezer des namiddags, om 4 uur zal de Vendumeester A. SALOMONS ten huize van den WelEd. Heer A. A. T. DE MAN verkoopen:

Welonderhoudene Meubelen, Zilver-, Glas- en PORCELEIN WERK,

en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.

[ ]

J. A. RAATGEVER

zal, ten einde ruim te te maken voor nievwe *Goederen*, die hij dagelijks wachtende is, -- zijne voorradige *Modewaren* etc., etc., *goedkoop uitverkoopen*

Groote

CRINOLINES

à *f* 2,50, *f* 3 en *f* 3,50

[ ]

Verkrijgbaar bij

S. DE VRIES JZ.

(*Heiligen Weg*).

Blikjes Preserved Pears, Peaches, Quinces, *Cherries*, Strawberries, Sausage Meat, Roast & Boiled Beef, *Zalm*, Oesters, *Makreel*,

Lobsters,

Sardines,

flesschen Vruchten op Stroop en au Naturel als:

Goose en *Blue Berries Persikken*, Abricozen etc. Thee-banket en Bitterkoekjes, Suikerwerk,

LIQUEUREN,

Zoete Olie, Cherrij Cordial,

Seville Olijven,

Extra Roodewijn per dozijn, puike GENEVER in kruiken, Vijgen in doosjes,

Rozijnen in kistjes,

Zoete Amandelen, *Notenmuskaat*, Kaneel, *Zw:* Peper, *Dadels*, Corinten, Kastanjes, Pickles in het groot en in het klein,

Extra Sigaren,

enz., enz.

Versche Groene Erwten, Capucijnders en Bruine *BOONEN.*

Verkrijgbaar bij

A. C. BOSMANS.

[ ]

Zaturdag, 20 *April* 1861.

Schooner *Transit* van Curaçao:

D. C. MUNRO

heeft ontvangen per gemelde schooner:
1 gedresseerd RIJPAARD (Merrie),
16 STEENEZELS,
250 vaten Grof ZOUT.

Elegante Mahonijhouten Meubels, als:

Kleederen Kasten, Speel-, Schuif-, Ronde- en Waschtafels, Stommeknechts, Schrijf- en dames Werkkistjes,

Ledikanten.

Pinda's in vaten.

Stroohoeden, Curac. Matten, Extra Jamaica Rum in damejeans.

In voorraad;

200 pakken 40 dms. Engelsche SUIKERVATEN en BODEMS, Carron ijzeren Suikertesten, dito dito 4 vts. Brandstaven.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE